

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Partim Samueli, partim Nathani & Gado Prophetis adscribuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

loco quem dixi, *bullas*, & *ornamenta*, Ebraice dicitur שָׁרְוָנִים, quod *Lunulas* sonat. Sepuaginta reddunt μλυνός: Hierombalum sive Gedeonem Sanchoniathonis aqualem tuisse diximus supra: Sanchoniathonem autem Trojanum bellum multis praefuisse annis, & ad Mosis avum proxime accessisse constat ex certissimis Phoenicium Annalibus. Denique Hierombali istius sive Gedeonis, ipsiusque filii Abimelechi meminerunt libri Samuelis. Hac eo referto, ut tum Libri hujus, tum & rerum de quibus &c. Sam. 12. n. &c. Sam. 11. 21. Libro hoc agitur vetustas appareat; ne qua possit de ea oriri dubitatio, si mysteriū aliquis Noyi Testamenti adumbrationem huic inesse Volumini quispiam pertendar.

DE LIBRO RUTH.

Liber Ruth, pars & velut *appendix libri iuris iudicium*. *Sententia* est. Sic Origenes apud Eusebium: Κετται, Πούθ παρ' αὐτοῖς appendix libri iuris iudicium. Hieronymus in Prologo Galeato: Subiectum (Ebraic) iudicium Librum, & in eundem Euseb. Hist. compingunt Ruth. Prætereo alios, Hilarius, Epiphanius, Johannem Damascenum. Rationem subiicit Hieronymus, *Quia in diebus iudicium facta ejus narratur historia*. Verus, libr. 1. ro; nam & id indicat Libri initium. Cum igitur Augustinus, aliquie ipsum affectati, De doctr. Chrift, cap. 8. dixerunt Librum iudicium exordium esse Librorum Samuelis, sic intelligito, historiam hoc Libro expositam, cum iis quo continent Samuelis libri sponte sua connexam esse: nam historia Ruth velut aditus quidam est ad historiam Davidis, cum Liber ipse libri iudicium sit portio. Quod cum ita sit, par esse debuit, ut re ipsa est, de Libri utriusque iudicium & Ruth Auctore fluctuatio Interpretum, & ad eosdem ab iis Scriptores referri, ad Esdram videlicet à plerisque, ad Ezechiam à quibusdam, ad Doroth. Syn. Sribas Tabernaculi à Dorotheo, ad Samuelem à Thalmudistis, compluribusque aliis, De vit. & mort. Prophet. Thalmud, in Baba batra, cap. 1. ad quos libenter accedimus. De atate item utriusque paria sentiamus; constetque falso geninum esse juxta nostra Principia, cum ignorabilis sit Auctoris & temporis, uti vulgo esse fertur.

DE LIBRIS SAMUELIS.

- I. Disputatur de Auctore Librorum Samuelis. Varie opiniones proponuntur.
- II. Partim Samueli, partim Nathani & Gado Prophetis adscribuntur.
- III. Probatur eorum γεωργία & antiquitas.
- IV. Refelluntur argumenta Adversariorum.
- V. Secundum argumentum.
- VI. Tertium argumentum.
- VII. Quartum argumentum.
- VIII. Quintum argumentum.
- IX. Sextum argumentum.
- X. Ex Libris Samuelis quidam manantia Graecorum ritus & fabule.

Disputatur de Auctore Librorum Samuelis. *Varie opiniones proponuntur.* I. Librorum quoque Samuelis dubia est ætas & controversus Auctor. Quidam post Samuelis tempora lucubrationem eorum rejiciunt, propter hanc clausulam capituli noni Libri prioris: *Olim in Israël sic loquebatur unusquisque viadens consulere Deum: Venite, & camus ad Videntem.* Qui cuim Propheta dicitur hodie, vocabatur olim *Videntis*. Sribit Grotius Ebraeorum eruditissimi auctorem credi Jeremiam Prophetam Librorum quatuor Regum: cauissim afferit ipse non satis probabilem, simili Grot. Praef. in lititudinem sermonis, quæ vix appetet. At Libros duntaxat Regum tertium & quartum Libr. Sam.

II. Librorum vero Samuelis viginti quatuor priora capita à Samuele ipso fuisse scripta, reliqua, quibus res post Samuelis obitum gestæ narrantur, à Nathane & Gado Prophetis, fientiunt iudei Thalmudistæ; sic & R. Moses Kimchi; sic Isidorus; nisi quod posteriora ad calcem usque operis à Davide vult fuisse scripta: quo argumento, nullus scio. Mihil quidem Ebraeorum sententia reliquis videtur antefixa, utpote quæ his titatur verbis Paralipomenon: *Gesta autem David regis priora & novissima, scripta sunt in libro Samuelis Videntis; & in libro Nathan Prophetæ, atque in volumine Gad Videntis.* Nec dissentit à nobis Theodoreetus, cum ait singulos Prophetas suorum temporum historias scribere confusse, atque ex his scriptis Libros Re-

PROPOSITIO IV.

159

gum multo post tempore fuisse contextos: quatuor enim Libros Regum intelligit; nos vero de duobus prioribus agimus, qui Samuelis dicuntur ab Ebraicis. Hos autem satis aperte significat sic fuisse vocatos, quod à Samuele scripti essent; ex priore videlicet parte: *περὶ τῶν ἔργων, οὐκέτε συγέρειν δοα σωτείας γίνεται καὶ τὸν* *οἶνον κατέβειν αὐτὰ τούτα καὶ οὐκέτε τὸν βασιλεῖον, καὶ παρ τούτοις, καὶ ποδὶ τούτοις, περιτταὶ σπουδαὶ ὑπερβαίνεται.* Unusquisque Prophetarum scribere consueverat quaecunque suis temporibus contingebant. Sic igitur primus liber Regorum & apud Ebraeos & apud Syros Propheta Samuelis nominatur. Arque eadem est Diodori Tarlensis sententia.

III. Sed & librorum Samuelis *γνώσην* & antiquitatē perhibent testimonium quæ *Probatur ea cum artates confecuta sunt.* Unde enim petutum dicas istud, quod habet liber *Samuelis* *γνώσην* & antiquitatē pientia: *Tu enim es, Domine, qui vite & mortis habes potestatem, & deducis ad portas & antiquitas mortis, & redacis:* cuius germanum & illud est in libro *Tobias: Quoniam tu flagellas, & salvas;* *& deducis ad inferos, & reducis:* nempe in secundo capite libri primi Samuelis: *Tob. 13. 2.* *Dominus mortificat, & vivificat: deducis ad inferos, & reducis.* Cum in *Psalmo centefimo* duodecimo hæc legis: *Suscitans a terra inopem, & de stercore erigens pauperem: ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui:* nonne ex eodem primi Samuelis capite duxta agnoscis, in quo legitur: *Suscitans a pulvere egenum, & de stercore elevat pauperem, ut sedeat cum principibus, & solum glorie teneat.* Quorū putas pertinere quod legitur in secundo capite Libri tertii Regum: *Ejectis ergo Salomon Abiathar, ut non esset Sacerdos Domini, ut impleretur sermo Domini, quem locutus est super domum Heli in Silo: nimirum ad secundum caput Libri prioris Samuelis, quo res illæ preannuntiantur.* Samuelem insigni hoc Sirachides ornat elogio: *Et ante tempus finis vite sue & seculi, testimonium prebit in conspectu Domini & Christi, pecunias & usque ad calceamenta ab omni carne non accipit, & non accusavit illum homo: Davidem vero ita: Cum leonibus luit, quasi cum agnis; & in ursis similiter fecit, sicut in agnis ovium, in juventute sua. Numquid non occidit Gigantem, & abstulit opprobrium de gente?* Duodecimum Libri primi Samuelis caput & decimum septimum confutato, fontes ibi laudum illarum repertis. Scitum hoc: *Melior est obedientia quam victimæ,* in libro Ecclesiastis & apud Osseam usurpatum, ex decimo quinto capite libri primi Samuelis prodiit. Quæ Davidi dominum Deo ædificare cogitanti denuntiat Nathan in septimo capite libri secundi Samuelis de filio post ipsum regnatum, magna eorum pars in *Psalmmum octogesimum octavum* translata est. Non semel declarat Ezechiel nolle Deum ut pereat impius, sed ut ad meliorem se recipiat frugem & vivat, arguento, ut videretur, petitio ex verbis Thecuitidis ad Davidem, quæ legitur in Libro secundo Samuelis. Confer deinde libros Paralipomenon cum libris Samuelis, ex his illos consarcinatos & consumatos esse liquido comperies; non quoad sententias solum, sed & verba ipsa. Nec facili tantum Scriptores, sed exotici etiam, Eupolemus & Nicolaus Damascenus, suffragio suo nos adjuvant: ea enim de Samuele, Saule, & Davide in Historiis suis retulerunt, quæ ex libris Samuelis subiecta fuisse minime dubitandum est. Aetas librorum Samuelis ex superioribus abunde cognoscitur: cognoscuntur & eorumdem Auctores; quos si quis ramen incertos esse contendat, fatebitur nihilominus genuinum esse factum, ex Principiis à me supra positis, ut pote qui incerti Auctoris sit, ut esse putatur.

IV. Clausulam vero hanc quæ è capite nono libri prioris Samuelis objicitur, & à me supra allata est, *Qui enim Propheta dicitur hodie, vocabatur olim Videns;* quanquam unam causâ fuisse arbitror, cur verbis libri Paralipomenon, quæ operis hujus Autorem indicant, detraheretur, interpretationis causa illuc adjectam, & deinde in ipsum contextum intrusam fuisse clara luce clarius est. Superior enim à me observatum est multa sparsim Libris sacris, lucis vel connexionis rerum causa adjecisse, si ve Esdras qui Canonem Synagoga auctoritate compofuit, sive alios qui Scriptiones sacras diversis temporibus recensuerunt. Hinc orta hæc *παρεπεμψα.* Ita visum Diodoro Tarlensi, qui super hac ipsam quam tractamus, sic differit: *Ἐν πότνιον δίδυνεται, ὅπις ἀπὸ τῆς περιττῶν ἔργων τὸ εἰ τοῖς κατάντοντος λεγόντων ἐγείρειν, ταῦτα οἱ μὲν ταῦτα σωτιζόντες περιέσθαι το, ὅπις μετεποιεῖ θλέποντα τὸν περιττῶν τὸν κατάλογον.* Ex his ostenditur, quod quaecunque singuli Propheta suis atta temporibus conscripserunt, hæc colligentes posteri adiecerunt istud, *Quod olim Prophetarum appellabant Videndum.*

V. Non temperavit sibi Philosophus Theologo-Politicus, quin eodem argumento Libri hujus antiquitatem oppugnaret: sed & alio præterea usus est, ut cum non *argumentum.* unius texture opus esse, sed collectitum & ex variis segmentis concinatum probaret. *Tract. Theol. Nam quod decimo sexto capite prioris libri Samuelis legamus Davidem in aulam Satilis ea de causa primum fuisse accitum, ut Regem malo spiritu vexatum cithara cantu oblectaret, capite vero sequenti alia afferatur causa unde Regi innotuerit,* *Secundum ar-*
gumentum.
cap. 8, & 9.